

mangel på sygeplejersker i det offentlige sundhedsvæsen i Danmark i dag, og det er, at en stor del af sygeplejerskerne forlader området, bliver ansat andre steder. Det kan der være gode grunde til, men der kan også være den grund, at det ikke er attraktivt at arbejde i det offentlige sygehusvæsen på grund af arbejdsvilkår, på grund af lønnen.

Det andet drejer sig om dem, der søger over i vikarbureauer, hvor man jo kan få en langt bedre løn og som oftest også nogle bedre arbejdsforhold, men til gengæld bliver det også meget, meget dyrere for det offentlige sygehusvæsen at løse de opgaver. Og jeg kan forstå, at det var meget vigtigt for regeringen at understrege over for regionerne, at regionerne ikke skal lave en aftale, hvor de giver sygeplejerskerne en ekstra lønforhøjelse, mod at man til gengæld reducerer i anvendelsen af de vikarbureauer, som i dag er meget dyre.

Derfor vil jeg bare sige: Regeringen blander sig hele tiden. Det eneste, regeringen ikke ønsker at blande sig med, er en løsning.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:29

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jamen jeg forstår i og for sig godt, at hr. Per Clausen gerne vil have mig til at kommentere de igangværende forhandlinger, som regeringen ikke er part i. Men det vil vi altså ikke, for det er helt i tråd med en tradition, der har været i Danmark i mange, mange år, nemlig at lønspørgsmål afklares af arbejdsmarkedets parter, dvs. lønmodtagere og arbejdsgivere. Og regeringen er ikke arbejdsgiver i den her konflikt, det er regionerne.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:30

Per Clausen (EL):

Men det er vel rigtigt forstået – det vil ministeren vel ikke benægte – at staten, dvs. regeringen, har meget, meget stor indflydelse på, hvilke økonomiske muligheder regionerne har for at indgå en aftale med sundhedspersonalet, som tilfredsstillere deres meget rimelige krav i forhold til ligeløn og i forhold til at sikre, at mennesker, som har et stort ansvar og er ansat i den offentlige sektor, i hvert fald har et lønniveau, der bare antydningvis minder om det, man har på et til-

svarende uddannelsesniveau og med et tilsvarende ansvar i den private sektor. Altså, ministeren må vel dog i det mindste anerkende, at regionerne forhandler med udgangspunkt i nogle økonomiske rammer, der meget, meget præcist fastsættes af staten.

Så kan man selvfølgelig godt vælge at sige, at man bestemmer, hvor mange penge der er i det her, men at andre må finde ud af, hvordan de vil løse problemerne inden for den ramme, og så kan man kalde det den danske model. Men det er en noget halt dansk model, synes jeg.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:31

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det er da helt korrekt, at der i hvert fald mindst to gange om året foregår forhandlinger mellem regeringen og KL og mellem regeringen og Danske Regioner; det er da helt korrekt, at der er økonomiske forhandlinger mellem dem.

Men vi taler – hvis vi kigger på hele sundhedssektoren – om så kæmpestore budgetter, at arbejdsgiverne, sygehusejerne, har mange muligheder inden for de budgetter, som bliver dem overladt, til at løse den opgave, som de har fået. Der er stadig væk plads til den danske model.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:31

Per Clausen (EL):

Må jeg forstå sundhedsministeren på den måde, at sundhedsministeren siger, at det selvfølgelig ligger inden for den kompetence, regionerne har, at indgå en aftale med sundhedspersonalet, der betyder, at de får en lønforhøjelse over de næste 3 år, som er betydelig højere end den, der er aftalt på det øvrige offentlige område, og at de sådan set også selv må om, hvordan de finansierer den? F.eks. er der mulighed for, at de kunne finansiere den ved at sige, at man fremover reducerer forbruget af vikarer.

For hvis det er det, ministeren siger, så er det jo en helt ny melding fra regeringens side. For indtil nu har holdningen fra finansministerens side jo meget klart været den – og i den her sammenhæng ytrer han sig da indimellem stadig væk – at det under ingen omstændigheder kunne komme på tale.

Så hvis det er udtryk for, at sundhedsministeren nu vil slippe regionerne fri – godt nok inden